

In the Space of Not Many Years

By Elder David A. Bednar
Of the Quorum of the Twelve Apostles

Mõne aastaga

Vanem David A. Bednar
Kaheteistkümne Apostli Kvoorum

October 2024 general conference

If we are not faithful and obedient, we can transform the God-given blessing of prosperity into a prideful curse that diverts and distracts us.

My beloved brothers and sisters, sitting on the stand today, I have watched this Conference Center fill up three times, for the first time since COVID. You are devoted disciples of Jesus Christ who are eager to learn. I commend you for your faithfulness. And I love you.

Ezra Taft Benson served as the President of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints from November 1985 until May 1994. I was 33 years old when President Benson became the President of the Church and 42 when he passed away. And his teachings and testimony influenced me in profound and powerful ways.

One of the hallmarks of President Benson's ministry was his focus upon the purpose and importance of the Book of Mormon. He emphasized repeatedly that "the Book of Mormon is the keystone of our religion—the keystone of our testimony, the keystone of our doctrine, and the keystone in the witness of our Lord and Savior." He also often emphasized teachings and warnings about the sin of pride found in this latter-day testament of Jesus Christ.

A particular teaching by President Benson greatly impacted me and continues to influence my study of the Book of Mormon. He said:

"The Book of Mormon ... was written for our day. The Nephites never had the book; neither did the Lamanites of ancient times. It was meant for us. Mormon wrote near the end of the Nephite civilization. Under the inspiration of God, who sees all things from the beginning, [Mormon] abridged centuries of records, choos-

Kui me ei ole ustavad ja kuulekad, võime muuta Jumala antud edu õnnistuse uhkuse needuseks, mis juhib meid kõrvale.

Mu armsad vennad ja õed, istudes täna teie ees, olen vaadanud seda konverentsikeskust kolm korda inimestega täitumas, esimest korda pärast COVID-it. Olete Jeesuse Kristuse pühendunud jüngrid, kes on innukad õppima. Kiidan teid teie ustavuse eest. Ja ma armastan teid.

Ezra Taft Benson töötas Viimse Aja Pühade Jeesuse Kristuse Kiriku presidendina novembrist 1985 kuni maini 1994. Olin 33-aastane, kui president Bensonist sai Kiriku president, ja 42-aastane, kui ta suri. Ja tema õpetused ja tunnistus mõjutasid mind sügaval ja võimsal viisil.

President Bensoni teenimise üheks tunnuseks oli tema keskendumine Mormoni Raamatu eesmärgile ja tähtsusele. Ta rõhutas korduvalt, et „Mormoni Raamat on meie usundi päiskivi – meie tunnistuse päiskivi, meie õpetuse päiskivi ning päiskivi meie tunnistusele Issandast ja Päästjast”. Ta rõhutas sageli ka õpetusi ja hoiatusi uhkuse patu kohta, mida võib leida selles viimse aja testamendis Jeesusest Kristusest.

President Bensoni üks konkreetne õpetus mõjutas mind suuresti ja mõjutab jätkuvalt, kuidas ma Mormoni Raamatut uurin. Ta ütles:

„Mormoni Raamat .. on kirjutatud meie aja tarbeks. Nefilastel ega ka vana aja laamanlastel pole seda raamatut kunagi olnud. See oli mõeldud meie jaoks. Mormon kirjutas selle nefilaste tsivilisatsiooni lõppjärgus. Inspireerituna Jumalast, kes näeb kõike algusest peale, tegi [Mormon] kokkuvõtte sajanditepikkustest ülestähendustest,

ing the stories, speeches, and events that would be most helpful to us.”

President Benson continued: “Each of the major writers of the Book of Mormon testified that he wrote for future generations. ... If they saw our day, and chose those things which would be of greatest worth to us, is not that how we should study the Book of Mormon? We should constantly ask ourselves, ‘Why did the Lord inspire Mormon ... to include [this account] in his record? What lesson can I learn from [this admonition] to help me live in this day and age?’”

President Benson’s statements help us to understand that the Book of Mormon is not primarily a historical record that looks to the past. Rather, this volume of scripture looks to the future and contains important principles, warnings, and lessons intended for the circumstances and challenges of our day. Hence, the Book of Mormon is a book about our future and the times in which we do now and will yet live.

I pray for the assistance of the Holy Ghost as we now consider relevant lessons for us today from the book of Helaman in the Book of Mormon.

The Nephites and the Lamanites

The record of Helaman and his sons describes a people who were anticipating the birth of Jesus Christ. The half century recounted in the scriptural record highlights the conversion and righteousness of the Lamanites and the wickedness, apostasy, and abominations of the Nephites.

A series of comparisons and contrasts between the Nephites and Lamanites from this ancient record are most instructive for us today.

“The Lamanites had become, the more part of them, a righteous people, inasmuch that their righteousness did exceed that of the Nephites, because of their firmness and their steadiness in the faith.

“[And] there were many of the Nephites who had become hardened and impenitent and grossly wicked, inasmuch that they did reject the word of God and all the preaching and prophesying which did come among them.”

“And thus we see that the Nephites did begin to dwindle in unbelief, and grow in wickedness and abominations, while the Lamanites began to grow exceedingly in the knowledge of their God; yea, they did begin to keep his statutes and com-

valis välja lood, kõned ja sündmused, millest oleks meile kõige enam abi.”

President Benson jätkas: „Kõik Mormoni Raamatu peamised autorid tunnistasid, et kirjutavad seda tulevastele põlvkondadele. .. Kui nad nägid meie aega ja valisid välja just selle, mis on meie jaoks kõige väärtuslikum, kas me siis ei peaks ka vastavalt sellele Mormoni Raamatut uurima? Peaksime endilt pidevalt küsima: „Miks andis Issand Mormonile inspiratsiooni lisada need asjad oma ülestähendustesse? Mida saame sellest [manitsusest] õppida, et see oleks meile abiks tänasel päeval ja ajastul?”

President Bensoni avaldused aitavad meil mõista, et Mormoni Raamat ei ole peamiselt minevikku vaatav ajalugu. Pigem vaatab käesolev pühakirjaköide tulevikku ning sisaldab olulisi põhimõtteid, hoiatusi ja õppetunde, mis on mõeldud meie aja olude ja väljakutsete jaoks. Seega on Mormoni Raamat raamat meie tulevikust ja aegadest, milles me elame praegu ja tulevikus.

Ma palvetan, et saada Püha Vaimu abi, kui me nüüd käsitleme olulisi õppetunde Mormoni Raamatus olevast Heelamani raamatust.

Nefilased ja laamanlased

Heelamani ja tema poegade ülestähendustes kirjeldatakse inimesi, kes ootasid Jeesuse Kristuse sündi. Pühakirjades mainitud pool sajandit tõstab esile laamanlaste usku pöördumise ja õigemeelsuse ning nefilaste pahelisuse, usust taganemise ja jäledused.

Sellest muistsest ülestähendusest pärit nefilaste ja laamanlaste vahelised võrdlused ja vastandid on meile tänapäeval kõige õpetlikumad.

„Laamanlased, suurem osa neist, olid muutunud õigemeelseks rahvaks, nii et nende usu kindluse ja vankumatuse pärast ületas nende õigemeelsus nefilaste oma.

Sest vaata, oli palju nefilasi, kes olid muutunud paadunuks ja patukahetsematuks ja täiesti paheliseks, nii et nad hülgasid Jumala sõna ja kogu jutlustamise ja prohvetliku kuulutamise, mis nende sekka tulid.”

„Ja nõnda me näeme, et nefilased hakkasid kalduma uskmatusse ja kasvama pahelisuses ning jäledustes, samas kui laamanlased hakkasid ülimalt kasvama Jumala tundmises; jah, nad hakkasid kinni pidama tema seadustest ja käskudest

mandments, and to walk in truth and uprightness before him.

“And thus we see that the Spirit of the Lord began to withdraw from the Nephites, because of the wickedness and the hardness of their hearts.

“And thus we see that the Lord began to pour out his Spirit upon the Lamanites, because of their easiness and willingness to believe in his words.”

Perhaps the most stunning and sobering aspect of this decline into apostasy by the Nephites is the fact that “all these iniquities did come unto them in the space of not many years.”

The Nephites Turned Away from God

How could a once-righteous people become hardened and wicked in such a short period of time? How could people so quickly forget the God who had blessed them so abundantly?

In a powerful and profound way, the negative example of the Nephites is instructive for us today.

“Pride ... began to enter ... into the hearts of the people who professed to belong to the church of God ... because of their exceedingly great riches and their prosperity in the land.”

“[They] set [their] hearts upon the riches and the vain things of this world” “because of that pride which [they] ... suffered to enter [into their] hearts, which ... lifted [them] up beyond that which is good because of [their] exceedingly great riches!”

Ancient voices from the dust plead with us today to learn this everlasting lesson: prosperity, possessions, and ease constitute a potent mixture that can lead even the righteous to drink the spiritual poison of pride.

Allowing pride to enter into our hearts can cause us to mock that which is sacred; disbelieve in the spirit of prophecy and revelation; trample under our feet the commandments of God; deny the word of God; cast out, mock, and revile against the prophets; and forget the Lord our God and “not desire that the Lord [our] God, who hath created [us], should rule and reign over [us].”

Therefore, if we are not faithful and obedient, we can transform the God-given blessing of prosperity into a prideful curse that diverts and distracts us from eternal truths and vital spiritual priorities. We always must be on guard against a pride-induced and exaggerated sense of

ja kõndima tema ees tões ja laitmatuses.

Ja nõnda me näeme, et Issanda Vaim hakkas eemalduma nefilastest nende südamete pahelisuse ja kõvaduse pärast.

Ja nõnda me näeme, et Issand hakkas valama oma Vaimu laamanlaste peale, kuna nad nii kergesti ja meelsasti uskusid tema sõnu.”

Võib-olla on selle nefilaste usust taganemise kõige hämmastavam ja kaineistavam aspekt tõsi-asi, et „kõik need süüteod jõudsid nendeni mõne aastaga”.

Nefilased pöördusid Jumalast ära

Kuidas sai kunagi õigemeelne rahvas nii lühikese aja jooksul paadunuks ja paheliseks muutuda? Kuidas võisid inimesed nii kiiresti unustada Jumala, kes oli neid nii rikkalikult õnnistanud?

Nefilaste negatiivne näide on meile tänapäeval võimsal ja sügaval viisil õpetlik.

„[Uhkus] .. hakkas tungima .. nende inimeste südamesse, kes avalikult tunnistasid, et nad kuuluvad Jumala kirikusse, .. nende ülimalt suure rikkuse ja nende edu pärast maal.”

Nad kinnitavad „oma südame rikkuse ja selle maailma tühiste asjade külge” „selle uhkuse pärast, millel [nad lasid] tulla oma südamesse, mis on teinud [neid] kõrgimaks, kui on hea, [nende] ülimalt suure rikkuse pärast”.

Muistsed hääled põrmust paluvad meil täna õppida seda igavest õppetundi: edu, vara ja mugavusmoodustavad tugevatoimelise segu, mis võib panna isegi õigemeelsed uhkuse vaimset mürki jooma.

Kui lubame uhkusel oma südamesse tungida, võib see panna meid pilkama seda, mis on püha, mitte uskuma prohvetikuulutuse ja ilmutuse vaimu, tallama jalge alla Jumala käske, eitama Jumala sõna, ajama välja, mõnitama, ja teotama prohveteid ja unustama Issanda, meie Jumala, ning mitte soovima „et Issand, [meie] Jumal, kes on [meid] loonud, [meid] juhiks ja valitseks”.

Seega, kui me ei ole ustavad ja kuulekad, võime muuta Jumala antud edu õnnistuse uhkuse needuseks, mis juhib meid kõrvale igavestest tõdedest ja elutähtsatest vaimsetest prioriteetidest. Peame alati valvel olema uhkusest tingitud ja liialdatud enesetähtsustunde, oma enesega

self-importance, a misguided evaluation of our own self-sufficiency, and seeking self instead of serving others.

As we pridefully focus upon ourselves, we also are afflicted with spiritual blindness and miss much, most, or perhaps all that is occurring within and around us. We cannot look to and focus upon Jesus Christ as the “mark” if we only see ourselves.

Such spiritual blindness also can cause us to turn out of the way of righteousness, fall away into forbidden paths, and become lost. As we blindly “turn unto [our] own ways” and follow destructive detours, we are inclined to lean upon our own understanding, boast in our own strength, and depend upon our own wisdom.

Samuel the Lamanite succinctly summarized the turning away from God by the Nephites: “Ye have sought all the days of your lives for that which ye could not obtain; and ye have sought for happiness in doing iniquity, which thing is contrary to the nature of that righteousness which is in our great and Eternal Head.”

The prophet Mormon observed, “The more part of the people [remained] in their pride and wickedness, and the lesser part [walked] more circumspectly before God.”

The Lamanites Turned to God

In the Book of Helaman, the increasing righteousness of the Lamanites provides a stark contrast to the rapid spiritual decline of the Nephites.

The Lamanites turned to God and were brought to a knowledge of the truth by believing the teachings in the holy scriptures and of prophets, exercising faith in the Lord Jesus Christ, repenting of their sins, and experiencing a mighty change of heart.

“Therefore, as many as have come to this, ye know of yourselves are firm and steadfast in the faith, and in the thing wherewith they have been made free.”

“Ye should behold that the more part of [the Lamanites] are in the path of their duty, and they do walk circumspectly before God, and they do observe to keep his commandments and his statutes and his judgments. ...

“... They are striving with unwearied diligence that they may bring the remainder of their brethren to the knowledge of the truth.”

As a consequence, the “righteousness [of

toimetuleku eksliku hinnangu ja teiste teenimise asemel iseenda otsimise eest.

Kui keskendume uhkusega iseendale, kannatame ka vaimse pimeduse käes ja tunneme puudust paljudest, enamikust või võib-olla kõigest sellest, mis meie sees ja ümber toimub. Me ei saa vaadata ja keskenduda Jeesusale Kristusele kui „märgile”, kui näeme ainult iseennast.

Taoline vaimne pimedus võib panna meid samuti pöörduma ära õigemeelsuse teelt, langema ära keelatud radadele ja jääma kadunuks. Kui me pimesi „[pöördume] omaenda teedele” ja järgime hävitavaid kõrvalepõikeid, kaldume toetuma omaenese mõistusele, hoopis oma jõugaja toetuma iseenese tarkusele.

Laamanlane Saamuel võttis lakooniliselt kokku põhjuse, miks nefilased Jumalast ära pöördusid: „Jah, sest te olete kõik oma elupäevad taotlenud seda, mida te ei ole suutnud omandada, ja te olete otsinud õnne, pannes toime süütegusid, mis on loomuvastane sellele õigemeelsusele, mis on omane meie suurele ja Igavesele Peamehele.”

Prohvet Mormon täheldas: „Suurem osa rahvast jäi oma uhkusesse ja pahelisusesse ja väiksem osa kõndis ettevaatlikumalt Jumala ees.”

Laamanlased pöördusid Jumala poole

Heelamani raamatus on laamanlaste kasvav õigemeelsus teravaks kontrastiks nefilaste kiirele vaimsele allakäigule.

Laamanlased pöördusid Jumala poole ja jõudsid tõe tundmiseni, uskudes pühakirjade ja prohvetite õpetusi, rakendades usku Issandasse Jeesusesse Kristusesse, kahetsedes oma patte ja kogedes suurt südamemuutust.

„Seepärast, kõik, kes nii kaugele on tulnud, te teate ise, et nad on kindlad ja vankumatud usus ja selles, millega nad on vabaks tehtud.”

„Ma tahan, et te näeksite, et suurem osa nendest on oma kohustuste rajal ja nad kõnnivad ettevaatlikult Jumala ees ja jälgivad, et peavad kinni tema käskudest ja tema määrustest ja tema kohtuotsustest. ...

Nad püüavad väsimatu usinusega, et nad võiksid tuua oma ülejäänud vennad tõe tundmisele.”

Selle tulemusena, „nende usu kindluse ja

the Lamanites] did exceed that of the Nephites, because of their firmness and their steadiness in the faith.”

A Warning and a Promise

Moroni declared: “Behold, the Lord hath shown unto me great and marvelous things concerning that which must shortly come, at that day when these things shall come forth among you.

“Behold, I speak unto you as if ye were present, and yet ye are not. But behold, Jesus Christ hath shown you unto me, and I know your doing.”

Please remember that the Book of Mormon looks to the future and contains important principles, warnings, and lessons intended for me and you in the circumstances and challenges of our present day.

Apostasy can occur at two basic levels—institutional and individual. At the institutional level, The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints will not be lost through apostasy or taken from the earth.

The Prophet Joseph Smith proclaimed: “The Standard of Truth has been erected; no unauthorized hand can stop the work from progressing ... ; the truth of God will go forth boldly, nobly, and independent, till it has penetrated every continent, visited every clime, swept every country, and sounded in every ear, till the purposes of God shall be accomplished, and the Great Jehovah shall say the work is done.”

At the individual level, each of us must “beware of pride, lest [we] become as the Nephites of old.”

May I suggest that if you or I believe we are sufficiently strong and stalwart to avoid the arrogance of pride, then perhaps we already are suffering from this deadly spiritual disease. Simply stated, if you or I do not believe we could be afflicted with and by pride, then we are vulnerable and in spiritual danger. In the space of not many days, weeks, months, or years, we might forfeit our spiritual birthright for far less than a mess of pottage.

If, however, you or I believe we could be afflicted with and by pride, then we consistently will do the small and simple things that will protect and help us become “as a child, submissive, meek, humble, patient, full of love, willing to submit to all things which the Lord seeth fit to inflict upon [us].” “Blessed are they who hum-

vankumatuse pärast ületas [laamanlaste] õige-meelsus nefilaste oma”.

Hoiatus ja lubadus

Moroni kuulutas: „Vaata, Issand on näidanud minule suuri ja imepäraseid asju sellest, mis varsti peab tulema, sel päeval, mil need asjad teie sekka ilmuvad.

Vaata, ma räägin teile, nii nagu te oleksite siinsamas ja ometi te ei ole. Aga vaata, Jeesus Kristus on näidanud teid mulle ja ma tean teie tegusid.”

Palun pidage meeles, et Mormoni Raamat vaatab tulevikku ja sisaldab olulisi põhimõtteid, hoiatusi ja õppetunde, mis on mõeldud mulle ja teile meie aja oludes ja väljakutsetes.

Usust taganemine võib toimuda kahel põhitasandil – institutsioonilisel ja individuaalsel tasandil. Institutsioonilisel tasandil ei kao Viimse Aja Pühade Jeesuse Kristuse Kirik usust taganemise tõttu ega võeta seda maa pealt ära.

Prohvet Joseph Smith kuulutas: „Tõe lipp on heisatud; ükski patune käsi ei suuda peatada töö edenemist; .. Jumala tõde läheb edasi julgelt, õilsalt ja sõltumatult, kuni on läbi käinud kõik mandrid, külastanud kõiki piirkondi, levinud üle kõikide riikide ja kõlanud kõikidele kõrvalde; kuni Jumala eesmärgid on täitunud ja Suur Jehoova ütleb, et töö on tehtud.”

Individuaalsel tasandil peab igaüks meist „[hoiduma] uhkusest, et [me] ei saaks vana aja nefilaste sarnaseks”.

Lubage mul öelda, et kui teie või mina usume, et oleme piisavalt tugevad ja vankumatud, et uhkuse mõju vältida, siis võib-olla kannatame juba selle surmava vaimse haiguse käes. Lihtsalt öeldes, kui teie või mina ei usu, et uhkus võiks meid mõjutada või vaevata, siis oleme haavatavad ja vaimses ohus. Mõne päeva, nädala, kuu või aastaga võime kaotada oma vaimse esmasünniõiguse palju vähema kui läätseleeme eest.

Kui aga teie või mina usume, et meid võib vaevata ja mõjutada uhkus, siis teeme järjekindlalt väikeseid ja lihtsaid asju, mis kaitsevad ja aitavad meil saada „lapse sarnaseks – alistuvaks, tasaseks, alandlikuks, kannatlikuks, täis armastust, tahtlikuks alluda kõigile asjadele, mida Issand näeb sobivaks [meile] määrata”. „Õnnista-

ble themselves without being compelled to be humble.”

As we follow President Benson’s counsel and ask ourselves why the Lord inspired Mormon to include in his abridgment of the book of Helaman the accounts, admonitions, and warnings that he did, I promise we will discern the applicability of these teachings to the specific conditions of our individual lives and families today. As we study and ponder this inspired record, we will be blessed with eyes to see, ears to hear, minds to comprehend, and hearts to understand the lessons we should learn to “beware of pride, lest [we should] enter into temptation.”

I joyfully witness that God the Eternal Father is our Father. Jesus Christ is His Only Begotten and Beloved Son. He is our Savior. And I testify that as we walk in the meekness of the Lord’s Spirit, we will avoid and overcome pride and have peace in Him. I so witness in the sacred name of the Lord Jesus Christ, amen.

tud on need, kes alandavad end ise, ilma et neid sunnitaks olema alandlikud.”

Kui järgime president Bensoni nõuandeid ja küsime endalt, miks Issand inspireeris Mormonit lisama oma Heelamani raamatu lühikokkuvõttesse need aruanded, manitsused ja hoiatused, mille ta kirjutas, luban, et me mõistame, kuidas rakendada neid õpetusi oma elu ja pere konkreetsetes tingimustes tänapäeval. Seda inspireeritud ülestähendust uurides ja selle üle mõtiskledes õnnistatakse meid silmadega, et näha, kõrvadega, et kuulda, mõistusega, et aru saada, ja südamega, et mõista õppetunde, mida peaksi me õppima, et „[hoiduda] uhkusest, et [me] ei langeks kiusatusse”.

Tunnistan rõõmsalt, et Jumal, Igavene Isa, on meie Isa. Jeesus Kristus on Tema ainusündinud ja armastatud Poeg. Ta on meie Päästja. Ja ma tunnistan, et kui me käime Issanda Vaimu tasaduses, siis väldime uhkust ja saame sellest võitu ning meil on rahu Temas. Ma tunnistan seda Issanda Jeesuse Kristuse pühal nimel, aamen.